

forskellige Sider tales om, at vi ingen Grundskyld har her i Danmark, saa taler man saadan, enten fordi man ikke ved Besked, eller man taler imod bedre Vidende; thi det er givet, at vi mange Steder har meget betydelige Grundskatter.

Med Hensyn til Nedfældningen af Ejendomsskyld som Gammelskat da skal jeg ikke bebrejde den højtærede Indenrigsminister den Fremgangsmaade, han har fulgt — jeg er ikke enig med ham i den, men det ene maatte blive en Følge af det andet; han maatte nedfælde tilsvarende Ejendomsskyld paa disse Ejendomme; men jeg mener ikke, det er rigtigt, og jeg tror ogsaa, der kan komme adskillige administrative Vanskeligheder ud af det, thi det vil mange Steder blive noget vanskeligt at skille ud fra hinanden, hvad der er Landbrugsejendomme, og hvad der er Ejendomme i bymæssigt bebyggede Dele af Landkommuner, hvad der er Stationsby og hvad ikke. Den højtærede Indenrigsminister har sat en Grænse her, som vist meget vanskeligt kan kritiseres, naar man vil gaa med til Forslaget. Han har sagt, at Ejendomme, som har mindst 1 Td. Land, og hvis Jordværdi udgør $\frac{1}{3}$ af Ejendomsværdien, skal anses for Landbrugsejendomme og andre Ejendomme regnes for bymæssigt bebyggede Ejendomme. Men, som sagt, jeg tror, det kan blive meget vanskeligt at træffe en saadan Adskillelse, og jeg anser det for irrationelt, eller jeg skulde hellere sige: ikke følgerigtigt at gøre det.

Jeg vil gerne her anføre et Eksempel, for jeg tror, der kan være adskillige af dette høje Tings Medlemmer, som ikke har haft Tid til at sætte sig rigtig ind i, hvordan denne Nedfældning vil foregaa; at de ved nærmere Overvejelse og Gennemlæsning af Lovforslaget naturligvis let kan sætte sig ind i det, er en Sag for sig. Der kan ogsaa være adskillige udenfor dette Ting, som ikke er aldeles klare over Forholdet. Jeg vil da gerne nævne et Eksempel, ikke fra Bemærkningerne til Forslaget, for selv om de i og for sig er ret klare, kan et andet Eksempel dog maaske tydeliggøre det bedre. En af de Embedsmænd, som har været med til at udarbejde Lovforslaget, har givet et Eksempel, som jeg vil benytte mig af. Det er anført i et lille Blad, „Grundskyld“, som vi har faaet omdelt her i Rigsdagen. Han siger: „I en Kommune opkræves 6 pro mille Ejendomsskyld. Hvis man tager Landejendomme for sig, vil 10 pro mille Grundskyld kunne afløse disses Ejendomsskyld. For de øvrige Ejendomme vil 10 pro mille Grundskyld kun indbringe

det halve af deres Ejendomsskyld, altsaa maa den anden Halvdel, 3 pro mille, nedfældes som Gammelskat. Hver enkelt af disse Ejendomme vil altsaa have at svare i Gammelskat som et fast Beløb, der ikke senere forhøjes eller nedsættes, 3 pro mille af den nuværende afgiftspligtige Ejendomsskyldværdi, medens Resten af Ejendomsskylden bortfalder og erstattes af 10 pro mille Grundskyld. For samtlige Ejendomme i Kommunen sker der altsaa en Afløsning af Ejendomsskyld med Grundskyld og Forandring i Skattebyrden i Overensstemmelse hermed. Men for Landejendomme bliver 6 pro mille Ejendomsskyld afløst, for andre Ejendomme kun 3 pro mille Ejendomsskyld afløst“.

Det er efter min Mening et klart Eksempel, som man let vil forstaa, naar man læser det igennem. Jeg vil antage, at mange udenfor denne Sal gerne vil være klare over, hvorledes hele dette Forhold er bygget op, og derfor har jeg nævnt dette Eksempel.

Der er endnu en Grund for mig til ikke at gaa med til at nedfælde Ejendomsskylden som Gammelskat, og det er den, at Ejendomsskyldvurderingen, hvor god den nu end kan være, dog er noget usikker, og det er meget vanskeligt for os at nedfælde Gammelskat paa et Grundlag som Ejendomsskylden; det er efter min Mening for usikkert et Grundlag. Derfor vil for jeg mit Vedkommende ikke kunne gaa med dertil. Jeg kan ikke indse, at det vil kunne lade sig gøre. Det er, hvad jeg ønsker at bemærke med Hensyn til Nedfældningen af Gammelskatten; jeg indser, som sagt, meget vel de Overvejelser, som har ført den højtærede Minister ind derpaa, men jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg kan ikke følge Ministeren her; jeg tror, der maa kunne aabne sig andre Veje, ad hvilke vi kan fri os for den Forskydning; men derom kan vi forhandle.

Gaar vi over til Grundskyld, bliver det jo saadan, at i Sognekommunerne skal de paaligne Grundskyld og kan paaligne Ejendomsskyld — det har jeg allerede nævnt —, og Ejendomsskylden maa, efter at der er sket et Fradrag af 10.000 Kr. i hver Vurdering, være $\frac{2}{3}$ af den Promille, hvormed man paaligner Grundskylden. Amtskommunerne kan ikke paaligne Ejendomsskyld. Som jeg allerede har nævnt, er dette ikke i Overensstemmelse med Loven af 7. August 1922, thi her er der baade Grundskyld og Ejendomsskyld til Staten, og det maa vi for vort Vedkommende kræve. Vi mener, det er nødvendigt, at begge Dele bliver taget op til Beskatning